

Nechápu to, ale je to tak. S košíčkem ale navolno a byla mocinky moc hodná. Pustila jsem jí na louce a že prej půjde do křoví. Na zavolání přišla. Oooodměnáá.

Pak vypálila do prostoru, já zapískala a ona..... začala tlačit □ . Čupla jsem si na bobek a "schovala" se za strom. Sotva dotlačila, letěla ke mně. Milijoun odměn.

Protože byly dole u potůčku děti, nasměrovala jsem nás do prostoru louky a ona poslechla a šla i kdy bylo jasné, že by radši zamířila tam. Pak teda, když jsem řekla, běž, tak taky poslechla □ a běžela k tomu potůčku. No běžela. Letěla □ . Původně jinam, než byly děti, tak jsem jí nechala být. Pak se vydala k nim, holčička vypískla.....já jsem pískla a..... ano následovalo dalších milijoun odměn, protože to Flekatice z fleku napálila ke mně.

Během hry letěla na svý oblíbený stanoviště za posledním barákem, dolítla na konec, kupodivu ignorovala hejno vzlétnuvších holubu a..... na zapískání mastila ke mně (asi tam nebyl žádný bufet □) . Jistě, následoval další milijoun.

V klidu a navolno jsme došli všichni zpátky na louku a tam si hráli s tenisákem. I ten se Tali daří po nějakým úsilí ho i přes košíček nabodnout si na špičák a vítězně si ho nosit. Rumíček byl gentleman a balonek nám nechal a my si mohly s Tali začutat. Urvala jsem si pro něj chvílky, kdy se Tali snažila o sebrání tenisáku a hráli jsme si spolu.

No a pak jsme se spolu sebrali a jen tak beze slov jsme šli k domu. Tali se tam zasejc mořila s tenisákem, tak jsem si řekla, že jí nechám a uvidíme v počtu kolika dojdeme domů.

Došli jsme tři □ . Fajn ranní venčení.

P.s. vlastně v počtu čtyři, páč ten tenisák Tali domů donesla taky. I přes ten košík.